

Varmalı Köyüme Anadoluma

— kul mehmet · 19 Haziran 2014

Sözler çile dolu
Gözler hasret yüklü
Bilinmezliklere bakar
Kaşlar çatık yürekler acı dolu
Kor ateş düşmüş dillere kin dolu
Sırtından vuranlar elleri kan dolu
Ayrılığı yazanların gözlerinde nankörlük
Kalp kıranların yolu bölük bölük ayrılık dolu
Olur, mu böyle hayat
Gidenler gelmiyor yollar bayır yukarı
Erimesi dağların karı
Yok, oldu varım
Yollar kıvrım kıvrım
Yârim gitti gelmez
Kalmadı mecalim
Yarına çıkar mıyız sağ salım
Hayat nankörlüğe teslim
Aşklar zalim gönüllerde prangalı
Bakışlar yalan alacalı bulacalı
Kalpler param parça ağır yaralı
Gittin bilirim dönmezsin
Gittin bilirim dönmez yoldasın
Uzaklardasın bana bakarsın
Cihan konuşacak dil bulmaz
Diller lal olmuş konuşmaz
Yollar yolcusunu bekler merhamet dolu gelmez
Dağlara kar yerine hasret yağmış erimez
Menekşeler ağlar güller gülmez
Bülbüller viran olmuş bağlarda ötmez
Gönül sazın telleri kırık notaları çalmaz
Sözler çile dolu
Gözler hasret yüklü
Bilinmezliklere bakar
Kaşlar çatık yürekler acı dolu
Kor ateş düşmüş dillere kin dolu

Sırtından vuranlar elleri kan dolu
Varmalı köyüme Anadolu'ma
Hemen varmalı bu Cuma
Sökmeli asfalt yollarını
Çamur içinde yürümeli
Kesmeli elektriği
Gaz lambasında oturmalı
Atmalı çöpe televizyonu
Yalnızlığa uzana yolun yolcusunu def etmeli
Akşam karanlıkta yine muhabbet etmeli
Gaz lambasının titrek ışığında
Baş başa gönül gönle
Mehmet Aluç